

vespermanĝon sen rimarki, kion li estas manĝanta, kaj tiam hastis supren kun Ron por finfine malpaki la Nimbuson 2000.

“Hoo,” Ron suspiris, dum la balailo rulis sur la littukon de Hari.

Eĉ Hari, kiu sciis nenion pri la diversaj specoj de balailoj, opiniis, ke ĝi aspektas mirinde. Svelta kaj polurita, kun stango el mahagono, ĝi havis longan voston el netaj rektaj vergetoj, kaj ‘Nimbuso 2000’ estis skribita orlittere ĉe la supro.

Iom antaŭ la sepa, Hari eliris la kastelon, kaj ekiris al la kvidiĉa tereno en la krepusko. Li eĉ neniam eniris la stadionon antaŭe. Centoj da benkoj staris supre ĉirkaŭ la kampo, tiel ke la spektantoj estu sufiĉe altaj por vidi kio okazas. Ĉe ambaŭ finoj de la kampo staris tri oraj stangoj, ĉiu kun ringego ĉe la pinto. Ili memorigis al Hari pri la plastaj stangetoj, tra kiuj la moglaj infanoj blovis bobelojn, krom tio ke ili altis je dek kvin metroj.

Tro flugavida por atendi Arbon, Hari ekrajdis sian balailon kaj piedbate ekflugis. Kia sento – li plonĝis tra la ringegoj kaj reen, kaj rapidis tien kaj ĉi tien laŭ la tereno. Per la plej delikata tuŝo la Nimbuso 2000 turniĝis kien ajn li volis.

“He, Potter, venu suben!”

Olivero Arbo estis alveninta. Li portis grandegan lignan skatolon sub la brako. Hari alteriĝis apud li.

“Belege,” diris Arbo, kun okuloj glimantaj. “Mi komprenas, kion MakGongal volis diri...prave vi naskiĝis por flugi. Mi nur instruos al vi la regulojn ĉivespere, poste vi partoprenos la teaman trejnadon trifoje semajne.”

Li malfermis la skatolon. Interne estis kvar pilkoj malsamgrandaj.

“Ĝuste,” diris Arbo. “Nu, kvidiĉo estas sufiĉe simpla por kompreni, eĉ se ĝi ne estas tiel facila por ludi. Ambaŭ teamoj havas sep ludantojn. Tri el ili nomiĝas ‘ĉasistoj’.”

“Tri ĉasistoj,” Hari rediris, dum Arbo elprenis helruĝan pilkon pli-malpli grandan kiel piedpilkon.

“Ĉi tiu pilko nomiĝas la ‘kvaŭlo’,” diris Arbo. “La ĉasistoj ĵetas la kvaŭlon unu al alia, kaj provas meti ĝin tra unu el la ringegoj por atingi golon. Po dek poentojn ĉiufoje, kiam la kvaŭlo pasas tra ringego. Ĉu vi komprenas?”

“La ĉasistoj ĵetas la kvaŭlon kaj metas ĝin tra la ringegoj por atingi golon,” Hari recitis. “Do – tio similas al korbopilko kun ses golejoj kaj rajdante balailojn, ĉu ne?”

“Kio estas korbopilko?” demandis Arbo scivoleme.

“Ne gravas,” diris Hari haste.

“Nu, estas alia ludanto en ĉiu teamo, kiu nomiĝas la ‘gardisto’ – mi